

Sjätte söndagen i Treenighetstid

Lärjungaskapets sändning – Det stora fiskafängets söndag

1 Mos 12:1-4; 1 Tim 1:12-17; Mark 1:14-20; Ps. 27:1a, 11-12, 14

I Guds; Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

”Efter att Johannes hade blivit fångslad kom Jesus till Galiléen och förkunnade Guds evangelium.”¹

Vi befinner oss, i evangelietexten, mitt i skärningspunkten. Den helige Johannes döparen har blivit fångslad och Jesus; han som Johannes profeterade om, har kommit för att förkunna budskapet om Guds seger. Här tar det gamla slut. Det nya tar vid. Och det är just brytpunkter dagens texter handlar om.

Abram fick ett uppdrag från Herren: ”Gå ut ur ditt land och från din släkt och din fars hus och bege dig till det land som jag skall visa dig. Där skall jag göra dig till ett stort folk. Jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort, och du skall bli en välsignelse.”² Det var dags. Han gjorde så och skulle senare ges namnet Abraham.

Vi läser i den heliga aposteln Paulus brev till Timoteus att också han bröt med sitt förflutna. Han skriver ”jag som förr var en hädare, förföljare och våldsmän. Men jag mötte barmhärtighet”³.

Och i Evangeliet hör vi hur Jesus får syn på ”Jakob, Sebedeus son, och hans bror Johannes. De satt i båten och gjorde i ordning sina nät. Genast kallade han på dem, och de lämnade sin far Sebedeus i båten med arbetarna och följde Jesus.”⁴

Det var dags. De lyssnade, släppte vad de hade för händerna och gick in i det nya.

---

¹ Mark 1:14

² 1 Mos 12:1-2

³ 1 Tim 1:13

⁴ Mark 1:19-20

Vi hör idag om hur Jesus samlar människor kring sig; hur han kallar namngivna personer att följa honom. Varför gör han det? Och vad är det han säger som får dessa att lämna allt för att följa?

Han samlade många runt sig; lärjungar som fick undervisning. Ett mindre antal, däribland dem vars namn vi hör i dagens evangelietext, ger han senare ett särskilt uppdrag.

I Markus tredje kapitel kan vi läsa hur Jesus begav sig ”upp på berget och kallade till sig dem som han hade utvalt, och de kom till honom. Han utsåg tolv som han kallade apostlar. De skulle vara med honom, och han skulle sända ut dem att predika och ha makt att driva ut onda andar. Han utsåg dessa tolv: Simon, som han gav namnet Petrus, Jakob, Sebedeus son, och Johannes, Jakobs bror – dem kallade han Boanerges, det betyder Åskans söner – dessutom Andreas, Filippus, Bartolomeus, Matteus, Tomas, Jakob, Alfeus son, Taddeus, Simon seloten och Judas Iskariot, han som förrådde honom.”⁵

De utsågs till apostlar; till sändebud med fullmakt att företräda sin Herre. Detta kan jämföras med länders ambassader och ordet apostel kommer just från den juridiska termen *apostolos* som är grekiska för en beskickning. Vid den första Pingsten, då den Helige Ande utgöts, beseglades fullmakten och de sändes sedan ut i världen för att förkunna Evangeliet och sprida Kyrkan.

Jesus insatte dem för att ta vid och föra tron vidare. De i sin tur insatte sedan nya apostlar med fullmakt att företräda Herren i Kyrkan och världen. Idag, när någon infogas i denna tradition, används inte begreppet apostel. Men det är i samma apostoliska tradition och succession Kyrkan ännu verkar. Därigenom garanteras läran och att den förs vidare. Ännu idag har vi det uppdrag som Matteus redogör för, då Jesus efter uppståndelsen från graven på nytt kallar samman apostlarna och säger:

”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt som jag befällt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut.”⁶

Därför kallade han Simon, Jakob, Johannes och de övriga nio. Och vad han sade; de ord som fick dem att lämna allt och svara på kallelsen är ingen hemlighet. ”Han sade: ”Tiden är inne och Guds rike är nära. Omvänd er och tro på evangeliet!”⁷

Apostolicitet och tradition binder samman dåtid och nutid. Men de har, i likhet med sändningen något ytterligare gemensamt, nämligen en framåtsyftande rörelse. Man sänds in i framtiden. Men inte planlöst eftersom riktningen avgörs av traditionen och den apostoliska grunden.

Men vem är det som i vår tid lyssnar till Guds röst och hörsammar kallet?

Påfrestningarna på människan har aldrig varit större än idag. I ett allt mer osäkert klimat, där människan indoktrineras in i föreställningen att hon måste konstruera sig själv och sin egen sanning, kommer tillvaron en dag att kollapsa.

---

⁵ Mark 3:13-19

⁶ Matt 28:18-20

⁷ Mark 1:15

Sällan eller aldrig har behovet av sanning och sans varit så stort. Därför är de ord som kallade apostlarna aktuella just nu. För det är med sanningen allt börjar. Det är insikten i att vi måste förhålla oss till och bottna i Sanningen. Om vi som civilisation och kultur inte har samma förståelse av vad sanning är, kommer allt till slut att lösas upp.

Våra kallelser ser olika ut. Det handlar inte enbart om kyrklig tjänst eller ett liv i kloster. Äktenskapet, yrkesval, att ge av sig själv ideellt kan vara kallelser och att vi i våra olika situationer och miljöer är beredda att vara vittnen. Vi sänds ju de facto ut som troende, döpta, lärjungar i liturgins avslutning; ut i vardagen. Men alla kallelser börjar med den brytpunkt där allt släpps och steget in i det nya tas. Och som ett sanningens vittne är det omöjligt att klamra sig fast i den gamla lögnen.

Allt börjar med Sanningen, ”Han [som] sade: ”Tiden är inne och Guds rike är nära. Omvänd er och tro på evangeliet!”⁸

---

⁸ Mark 1:15